
Strážní andělé

Grace vytrhla stránku z notesu a napsala na ni vzkaz: *Musela jsem odejít na pomoc kamarádce. Brzy se vrátím. Grace.* Papír nechala ležet na podlaze vedle Matta. Napadlo ji zavolat Lavenderovi. Nabádal ji totiž, aby mu dala vědět, pokud svého pacienta opustí na déle než půl hodiny. Ale nechtěla, aby sem přijel a hlídal Matta, což by určitě udělal. Jenom by si tím zadělala na potíže. Matt by mu mohl nechtěně prozradit, že ho navštívila Farren, nebo by se mohl zmínit, že se s Grace líbali. Anebo by to Lavvy mohl nějakým šestým smyslem uhodnout, jen by se na Matta podíval. Když se jedná o jeho klienta, projevují se u něho přímo nadpřirozené schopnosti. Grace by v každém případě skončila.

Podívala se na Matta, jak spí. Ve spánku *skutečně* vypadá jako anděl. Možná tak vyhlíží každý. Jak ráda by Cherri řekla o polibku a zeptala se jí, co podle ní znamená. Jenže to nejde. Zaplést se s pacientem je obrovské profesionální selhání, kterým se rozhodně nebude chlubit. Šla by špatným příkladem. Některá tajemství si člověk musí nechat pro sebe.

Vzala si taxík a rozjela se do nemocnice. Cherri za tohle vydání stojí. Přemítala o tom, jestli její neochota mluvit o Mattovi nepramení spíš z pověřivosti než z pocitu viny. Opravdu by ji Cherri odsoudila, když se sama zapletla s Rickem? Třeba by se naopak stala jejím spojencem.

Sotva uviděla kamarádku stát před nemocnicí, uvědomila si, že Cherri má hlavu plnou jiných starostí. Mattův polibek Grace natolik rozhodil, že vůbec nepřemýšlela o tom, co asi má kamarádka na srdci. Teď když vystoupila z taxíku, naopak nemyslela na nic jiného.

„Kdybys věděla, jak tě ráda vidím!“ vyhrkla Cherri, jen se k ní Grace přiblížila. Objaly se. „Zachránilas mi život. Sama tam jít nemůžu. Ne po tom, co se stalo.“

„Já vím.“ Pohlédla kamarádce do očí. „Co se děje? Proč ses zmínila o panu Ho?“

„Zajímá mě jeho karta.“

„Co je s ní?“

„Musíme se dostat do Kathyiny kanceláře a najít ji.“

Grace nechápavě nakrčila čelo. „Myslíš, že pan Ho dostal omylem heparin? Jako pan Donohue?“

„Kdybychom tu kartu našly, mohly bychom se podívat, jestli Rick zaškrtl heparin.“

„A co když ano? Co to dokazuje?“

„Že už to udělal dřív. Zbytečně předepsal pacientovi lék na ředění krve a ohrozil tím jeho život. Neříkalas, že pan Ho málem vykrvácel?“

„Pravda je, že krvácel hodně...“

„Mluvila o tom s někým?“

„Ne. Tedy až na Freda. Ten to celé viděl.“

„Myslíš, že něco řekl Rickovi?“

„Pochybuju. Zrovna měl rande a do nemocnice si jenom odskočil. Měl hlavu plnou jiných věcí.“

„Která sestra se starala o pana Ho? Kdo mu ten heparin dal?“

„Nevzpomínám si.“ Grace nevěřila, že by v tomhle případě došlo k nějakému pochybení. „Ale můžeme to zjistit.“

Vešly dovnitř – Cherri se sklopenou hlavou – a výtahem se vyvezly na jednotku intenzivní péče.

„Bradu vzhůru,“ zavelela Grace, když kráčely chodbou. „Kathy tady není, tak se neboj.“ Za celou dobu svého působení v Manhattanské nemocnici s jednou nebo dvěma výjimkami noční nesloužila.

Na sesterně byl ten, koho si přály vidět nejvíc. „Andersi!“

„Grace! A navrch Cherri!“ Anders se rozzářil. „Co tu děláte?“

„Vyzrazily jsme na tajnou misi,“ přiznala Grace a objala ho přes pult. „Kdo dneska slouží?“

„Hádej!“ Kolega se přehnaně zazubil a zvedl ruku, aby si pláclí.

„Kecáš! To má být zasloužené povýšení? Dávej si pozor, abys nezpsychnul.“

„Ráda tě vidím, Andersi.“ Cherri horko těžko přemáhala vzrušení. Těšilo ji, že mají kamaráda tam, kde ho nejvíc potřebují. „Blahopřeju.“

„Cherri, je mi líto, co se stalo,“ hlesl Anders.

„Tím si právě nejsme jisté,“ navázala dívka pohotově.

„Andersi,“ podpořila ji Grace, „potřebujeme tvou pomoc.“

Muž povytáhl obočí. „Pro vás udělám téměř cokoliv.“

„Musíme se podívat do karty jednoho pacienta,“ prohlásila Cherri.

Anders otevřel pusu a třeškal očima z jedné na druhou. „Hmm, právě jsem začal, holky. Můj první zdejší počin přece nemůže být vloupání do Kathyiny kanceláře.“

„Můžeme si aspoň půjčit klíč?“ zeptala se Grace vlídným tónem, kterým přesvědčovala pacienty, aby se nebáli injekcí.

Přes tvář nového vedoucího noční směny přelétl stín. „Nemůže to počkat do rána?“ Jeho odhodlání pomáhat valem sláblo.

„Ne.“ Cherri vrtěla hlavou. „Kathy by mě nevyšlechla.“

„O co jde?“ vyzvídal Anders.

„O smrt pana Donohuea,“ odpověděla Grace.

„Ale... Jeho složku si vzala vyšetřovací komise. Není tady.“ Vyšetřovací komise se zabývá každým podezřelým úmrtím.

„O jeho kartu nám nejde,“ přiznala Cherri.

„Vzpomínáš na pana Ho?“ zeptala se Grace.

„Samozřejmě! Byl to můj pacient a měl jsem ho moc rád.“

Grace se zrychlil tep. „Takže jsi to byl ty, kdo mu podával lék na ředění krve.“

Anders znovu povytáhl obočí, tentokrát nechápavě. „Jak to víš?“

„Vydávala jsem mu katetry,“ přiznala Grace, „a sledovala, jak krvácí.“

Anders se praštil dlaní do čela. „Krucí!“

„Co je?“ zbystřila Grace.

„Připadalo mi divné, proč mu mám dávat heparin, když má trombocytopenii a vysoký krevní tlak.“

„Cože?“ vyděsila se Grace.

„Měl modřiny po celém těle. Domníval jsem se, že má problémy se srážlivostí, proto jsem se Nashe na nic neptal. Nemluvě o tom, že by mi ukousl hlavu, kdybych ho vyslychal. Nikdo se nechce dostat na jeho černou listinu.“

„Andersi,“ spustila Cherri, „mám důvod se domnívat, že Rick pozměnil kartu pana Donohuea. Vymazal z ní křížek u heparinu, aby to vypadalo, že jsem udělala chybu. Ale já ji neudělala. Jasně jsem viděla zaškrtnuté políčko.“

„Máme podezření, že kartu pana Ho upravil stejně,“ dodala Grace.

Její poznámka Anderse zaujala. Bylo mu to vidět na očích. „Co čekáte, že najdete?“

„Nebo *nenajdeme*,“ upřesnila Grace. „Když heparin *nebude* zaškrtnutý, budeme vědět, že kartu někdo pozměnil.“

„Pochybuju,“ mínila Cherri. „Pan Ho přece nezemřel. Leda že by se Rick rozhodl zamést stopy.“

„Chápu,“ přikývl Anders. Už se chytil. Jako ošetřovatel pana Ho měl na případu osobní zájem. „Grace, ty můžeš jít. Ale ty, Cherri... Je mi líto. Nechci riskovat, že tě někdo uvidí, jak vcházíš nebo vycházíš z Kathyiny kanceláře. Mohlo by to vypadat, že kartu chceš pozměnit ty. A já ti s tím pomáhám.“

„Dobře.“ Cherri se zjevně ulevilo, že nikam nemusí.

„Běž dolů do jídelny,“ doporučil jí. „Za deset minut jsme u tebe.“

Anders s Grace odešli a Cherri okouněla kolem sesterny. Zajímalo ji, kdo má službu. Napadlo ji, že by měla být opatrná, jestli nechce, aby se rozkřiklo, že tu byla. Mohlo by se to donést k Rickovi. Jak by mu vysvětlila, co tu pohledávala uprostřed noci?

„Cherri?“ ozval se za ní ženský hlas.

Dívka se otočila. Kráčela k ní Dawn a tvářila se znepokojeně.

„Cherri?“ podívala se znovu Dawn. „Co tu děláš?“

„Nechala jsem tu brýle. Aspoň si to myslím. Nemůžu je nikde najít.“

„Ty nosíš brýle?“

„Právě mi je předepsali, takže jsem je samozřejmě okamžitě ztratila. Jak se máš?“

„Dobře. Až na to, že jsem královsky naštvaná. To s panem Donohuem mě mrzí.“

„Mě taky. Proč jsi naštvaná?“

„Musela jsem zavolat Nashovi, aby sem okamžitě přijel a vytáhl nějaké katetry.“

„Cože?“

„Už by tady měl být, mizera jeden línej.“

„Rick je na cestě?“ Vtom si uvědomila, že Dawn nemá ponětí o jejich vztahu.

„To bych mu radila,“ ucedila kolegyně. „My o vlku...“

Cherri se ohlédla. Chodbou se k nim blížil Rick a něco četl na mobilu, který měl mít vypnutý. „Neříkej mu, že jsem tady!“ špitla Cherri a rozběhla se opačným směrem. Kvapně odbočila za roh a pospíchala po schodech k prvnímu východu. Vtom si uvědomila, že jestli Rick uvidí Grace, okamžitě se po ní začne shánět. Zastavila se na odpočívadle a poslala kamarádce zprávu, že je Rick na oddělení, aby si dávala pozor. Hned nato si vzpomněla, že si Grace mobil ve výtahu vypnula.

V těch kartách je strašný bordel,“ postěžoval si Anders, zatímco v Kathyině registračce probíral obálky z tvrdého papíru. „Co dělá Gaffney za Greenwaldem? A podívej se na tohle. Ho je před Hernandezem.“

„Ho!“ vyhrkla Grace. Uvědomila si, že se chvěje. „Otevři to!“ Nikdy se nikam nevloupala. Představila si samu sebe na záběrech z bezpečnostních kamer a připadala si jako kriminálnice. Za tohle člověk dostane výpověď dřív než za zanedbání péče o pacienta. Zároveň věděla, že Kathy by se na její žádost do záznamů nikdy nepodívala, pokud by tím mohla odstartovat skandál. Potíže jsou poslední věc, o kterou stojí.

Anders vytáhl z obálky kartu pana Ho. Grace se mu dívala přes rameno.

„Heparin,“ vydechl Anders. „Prokazatelně zaškrtnutý.“ Povzdechl si a zavřel pořadač. „Ovšem to nedokazuje nic jiného, než že Nash heparinem nešetří. Ví, že Cherri doufala ve větší úlovek...“

„Počkej,“ zadržela ho Grace. „Otevři to ještě jednou...“

„Cože?“

Vyškubla mu kartu z rukou a bedlivě ji studovala. V kolonce katetry stálo Rickovým písmem: odstraněny RN z třísel v 19.48.

„To je lež!“ naježila se Grace. „Katetry jsem pozdě v noci vytahovala já.“

„Stojí tu RN. Registered Nurse. Nemůžeš to být ty?“

„Ne, Andersi. To znamená Rick Nash.“

„Aha.“

„Do služby jsem nastoupila v osm. Katetry jsem vyndávala o hodně později, když jsem si uvědomila, že pan Ho je pořád má. Musely být dvě nebo tři hodiny ráno. Pamatuju si to, protože Rick prudil, že je strašně pozdě. Donutil mě, abych se toho ujala. Nemohlo to počkat. Rick následně zapsal falešné údaje.“

„Aby si chránil svoji prdel,“ poznamenal Anders.
Ozvalo se zaklepání.

„To musí být Cherri,“ prohodila Grace.

Anders přešel ke dveřím a pootevřel je. „Och... Ahoj, Ricku! Co tě sem přivádí v tuhle hodinu?“ Vyklouzl ven a zaklapl za sebou.

Rick? Dělá si Anders srandu? Zatracená práce! Grace se připlížila ke dveřím a snažila se poslouchat, ale slovům nerozuměla. Vtom se klika pohnula. Grace uskočila za dveře a přitiskla se ke stěně.

„Grace?“

Byl to Anders. Přestala se skrývat, vtáhla ho dovnitř a tiše zavřela. „Opravdu tu byl Nash?“

„Opravdu,“ přisvědčil kolega. „Přijel kvůli paní Cruzové z osm set dvojky.“

„Jak se dozvěděl, že jsi tady?“

„Možná to nevěděl. Třeba sem měl namířeno.“

„Vypadal tak?“

„Tvrdil, že mě hledal, protože na sesterně nikdo nebyl.“

To dávalo smysl. Ale důkaz už má. Jestli Rick ohledně pana Ho lhal – což ví jistě –, potom Cherriino tvrzení vypadá mnohem věrohodněji. „Musíme za Cherri,“ prohlásila Grace. „Udělám tři kopie.“

Odnesla kartu ke kopírce a zmáčkla tlačítko. Přístroj se několikrát zachvěl, jako by zadaný úkol byl nad jeho síly, a vytvoření kopií trvalo celou věčnost. Grace je úhledně sklepla a přeložila napůl.

„Jdeme,“ zavelela.

Anders pootevřel dveře a vykoukl ven. „Vzduch je čistý.“

Následovala ho prázdnou chodbou ke schodišti. Do přízemí sbíhali mlčky. Grace zamířila do jídelny, Anders spěchal za ní.

Cherri seděla u stolu. Tvářila se utrápeně. Sotva uviděla Grace, zvedla se, počkala, až k ní kamarádka dorazí a naléhavě ji chytila za ruku. „Je tady,“ vyhrkla. „Neměla jsem ponětí...“

„Já vím. Viděl tě?“

Cherri zavrtěla hlavou. „A tebe?“

„Ne.“ Grace si sedla. „Viděl Anderse.“

„Bylo to o fous.“

„Copak jsem mohla tušit, že mu Dawn zrovna dneska zavolá a přivleče ho sem?“

„Výborné načasování,“ podotkl Anders. „Ve hře jsou zase srdeční katetry.“

„Tím lépe pro Dawn,“ poznamenal Grace. „Tohle hraničí se zanedbáním péče. Myslím to vážně.“ Kvůli Cherri ji mrzelo, jak drsně to zní.

„Rick pořád tvrdí, jak moc mu záleží na pacientech,“ prohlásila Cherri s nepřítomným zdrceným pohledem, který Grace vídala na tvářích příbuzných umírajících pacientů.

Vzala kamarádku povzbudivě za ruku.

„Grace?“ zeptal se Anders. „Jsi ochotná oficiálně svědčit proti Rickovi?“

„Ano.“ Podala Cherri kopii lékařských záznamů. „Vypadá to, že Rick si připsuje zásluhy za katetry, které jsem o dost později vytáhla *já*. To je závažné porušení předpisů. Když je schopný tohohle, tak čeho dalšího ještě?“

Cherri zírala na Rickův rukopis. „Hlavně bych si přála, aby přiznal chybu v souvislosti s panem Donohuem.“

Chybu? Grace vycítila, že se Cherri snaží provinění svého přítele mírnit. Vzpomněla si, jak sama zareagovala, když se poprvé doslechla o Jasonových prohřešcích. Možná použila stejné slovo. Ale tohle nejsou chyby. Jsou to výplody pokřiveného charakteru.

„Jenom chci vědět, že to nebyla moje vina,“ upřesnila Cherri.

„Vždyť to *víš*,“ zdůraznila Grace. „V hloubi duše moc dobře víš, žeš nepochybná. Pamatuješ? Tvrdilas, že je *nemožné* přechíst si špatně ordinaci. Nechápalas to. Opakovalas, že to nedává smysl. Podle mé osobní zkušenosti člověk moc dobře ví, kdy šlápl vedle. Cítíš to. Máš tu chybu uloženou v paměti, a když se stane něco zlého, zase se přihlásí o slovo. Jako by se propojil elektrický okruh. Uvědomuješ si, žeš něco zvorala, a nejradši by ses propadla do země.“

„Tobě se to stalo?“ užasla Cherri.

„Ano,“ přiznala Grace. Vždycky věděla, že jednou přijde den, kdy o tom bude muset mluvit. „Jako začínající zdravotní sestře mi přidělili pacienta s infekcí. Jeho stav se zhoršoval, ale mě nenapadlo, že to může souviset s lékem, který dostával. Říkala jsem si, že je mu zkrátka špatně, a nikomu jsem to nenahlásila. V noci dostal druhou dávku a hodně se mu přitížilo. Měl horečku, zvracel, upadl do šoku. Když jsem se o tom dozvěděla, podlahla se mi zhoupla pod nohama. *Věděla* jsem, že jsem to podělala. Zkrátka jsem to *věděla*. Platí to i naopak. Když jsi nevinná, víš to taky. Ohromení, úžas, nic nechápeš, i tohle jsou příznaky.“

„Neruším vás?“

„Ricku!“ Cherri pohotově zastrčila ruku s fotokopií pod stůl a papír zmačkala, zatímco Grace ty své nenápadně schovala do kabelky. „Co ty tu děláš?“

„Chtěl jsem se tě zeptat na totéž,“ odpověděl. Usmíval se, jako by ho ta zvláštní náhoda doopravdy pobavila. Měl na sobě džíny a bílou košili. „Zdravím vespolek. Copak? Už tu servírují i drinky?“

„Nemohly jsme se rozhodnout kam zajít,“ improvizovala Cherri, „tak jsme zaskočily za Andersem, abychom mu poblahopřály k povýšení.“

Na Grace udělalo dojem, jak je kamarádka pohotová a vynalézavá. Tohle by do ní neřekla. Vrátilo jí to sebedůvěru.

„A co sem přivádí vás, Ricku?“ neodolala Grace. Otázku pronesla se špatně maskovanou ironií. Dobře si vzpomínala, jak se ho marně snažila dostat k pacientovi, aby mu odstranil katetry. „Doufám, že nic důležitého.“

„Rozhodně ne,“ odpověděl. „Jenom Dawn zase plaší. Potřebuje vodit za ruku.“ Kysele se na Grace usmál, ačkoliv vzkaz byl adresovaný všem. Dawnina neschopnost byla na oddělení všeobecně známá, ale nechyběl soukromý vzkaz pro Grace. Narážka, která říkala: *Zato vy nepotřebujete, aby vám stál doktor za zadkem.* Obrnila se proti jeho lichocení. Co když i on hraje komedii?

„Musím zpátky nahoru,“ oznámil Anders. „Díky, že jste se za mnou zastavily, dámy! Hodně to pro mě znamená. Grace, doufám, že brzy hodíme řeč. Zajímá mě tvůj báječný život.“

„Ještě jednou blahopřeju, Andersi,“ zašveholila Cherri. „Ricku, doprovázíš mě domů?“

„Co kdybychom si my tři zašli někam na skleničku?“

„Musím se vrátit k pacientovi,“ zalitovala Grace a pro větší důraz otráveně zakoulela očima.

„A ty musíš brzy vstávat, mistře,“ řekla Cherri s úsměvem Rickovi.

Rick jí úsměv opětoval. „Za předpokladu, že se mi povede znovu usnout.“

Všichni se zvedli od stolu a zamířili ven z jídelny.

„Můžeme se podělit o taxík,“ navrhl Cherri kamarádce. „Napřed pojedeme k nám a pak už bude jenom tvůj.“

„Určitě?“ zeptala se stručně Grace, což ve skutečnosti znamenalo: *Určitě budeš v bezpečí?*

Cherri pochopila a přikývla.

„Nepřijels kvůli paní Cruzové?“ zeptal se Anders na chodbě Ricka. Snažil se ho zatáhnout do hovoru, aby si Grace a Cherri stačily na odchodu vyměnit pár slov. Cherri stále svírala v hrsti zmačkanou kopii chorobopisu. Ledažby ji odhodila do odpadkového koše jako obal od jídla.

„Hned ráno mi zavolej,“ kladla jí Grace na srdce. „Slib mi to.“

„Zavolám.“

„Možná bys měla přespat v našem domě.“

„Nejde to. Bylo by mu to podezřelé.“ Cherri viditelně pookřála, přestože nová fakta vrhla stín na její vztah s Rickem. „Budu v pohodě.“

Společně nasedli do taxíku. Vtěsnali se na zadní sedadlo s Cherri uprostřed. Grace, aby rozptýlila napjaté ticho, nonšalantně blábolila o tom, že Matt je vlastně úplně normální mužský a postrádá jakékoliv hvězdné manýry. Upřímně dodala, že už se těší zpátky do nemocnice, až bude pomáhat méně obletovaným pacientům. Sice to byla pravda jenom částečně, ale zdálo se jí, že by měla něco takového dodat. Teprve když ji Rick a Cherri opustili, uvědomila si, že obstarala veškeré mluvení.

Cherri a Rick vystoupili na nároží a zamířili k domu, v němž Rick bydlel. Obvykle se drželi za ruce, ale dnes ne.

„Udivuje mě, že jsi šla do špitálu,“ spustil Rick. „Domníval jsem se, že se tam bojiš ukázat.“

„Sám jsi mi kladl na srdce, že takhle nesmím uvažovat. A mělš pravdu.“ Cherri ho popadla za paži a políbila na rameno. „Děkuji vám, doktore Nashi.“

Položil jí ruku na bedra. „Říkalas, že Grace je nějaká rozhozená. Podle mě byla v pohodě.“

„Grace nechodí se svými pocity na trh. Měl bys to vědět.“

„Co ji tedy trápilo?“

„Holčičí starosti, Ricku, a já odmítám probírat její soukromí.“

Před domem se jí vysmekl, odemkl a přidržel jí dveře.

Prošli kolem recepčního a popřáli mu dobrou noc, aniž ho viděli, a nastoupili do výtahu.

Rick nespouštěl zrak z čísel, která označovala jednotlivá patra. „Vsadím se, že je do toho filmového lamače dívčích srdcí zamilovaná.“

„Myslíš Matta? Co když je *on* zamilovaný do *ní*?“

„Ten je zamilovaný sám do sebe.“

„Od tebe to sedí.“

Rick se rozesmál. „Ale no tak, zase tak špatný nejsem.“

Cherri viděla, že má neotřesitelně dobrou náladu. Cítila za ní odhodlání vydat se právě touhle cestou. Byla to jeho strategie. Nebyl si úplně jistý, co se děje, a tak se rozhodl dělat hloupého a čekat na indicie.

Dveře výtahu se otevřely. Cherri následovala Ricka k jeho bytu. Odemkl, dal své přítelkyni přednost, vešel dovnitř a otočil za sebou klíčem v zámku. Pak si založil ruce.

„Nechceš mi něco říct?“ otázal se.

Cherri tím zaskočil, ale také ona uměla hrát mistrně hloupou. Zářivě se usmála, jako by pochopila narážku.

„Miluju tě.“

Dokonale ho tím vyvedla z míry. Přistoupila k němu a objala ho. Ani se nepohnul, tak ho zase pustila.

„Radši bych se měl prospat,“ zamumlal. „Co ty?“

„Hned jsem u tebe. Jenom v kuchyni něco sezobnu.“

Rick zívl. „Nemusíš pospíchat.“ Hřbetem ruky se dotkl její tváře, jak mívával ve zvyku, a zmizel v ložnici.